

Ngón tay và mặt trắng

Huệ Nhật

Khi đã thật sự thấy mặt trắng rồi, vấn đề quên ngón tay hay nhớ ngón tay cũng chẳng có gì là quan trọng nữa cả. Nhưng trong giáo lý đạo Phật thì nó rất quan trọng, vì từ khi Đức Phật giảng câu đó cho đến nay, chưa có một người nào đạt đến chánh quả (thấy mặt trắng). Chắc chắn lúc đó Đức Thích Ca không biết trước vấn nạn này.

Nên nhớ, cái mặt trắng mà Armstrong leo lên mấy chục năm trước thì không phải là cái mặt trắng được đề cập trong kinh Phật đâu. Cái mặt trắng ẩn dụ thật tình theo lời Phật dạy, thì chưa ai thấy. Ai dám nói mình thấy rồi thì nên viết ra sách đi.

Đức Phật cũng là con người như chúng ta, nên Ngài không biết trước những giáo lý của Ngài trải qua hàng ngàn năm không ai áp dụng thành công. Bên xứ Ấn Độ, thời gian trước khi thái tử Tất Đạt Đa ra đời vốn đã có rất nhiều thiền giả thuộc các giáo phái thiên như Du-Già (Yoga), Bà La Môn và Ấn Giáo đã thực hiện ngồi thiền nhưng không có ai thành Phật.

Thái tử Tất Đạt Đa đã học qua tất cả phái thiền đó, và Ngài áp dụng cho mình, sau khi đã kiệt sức vì tu sáu năm khổ hạnh thất bại.

Đức Thích ca dạy đệ tử hãy đừng tin, như kinh Kalama chép rằng “Chớ tin vào bất cứ điều gì dù điều ấy đã giảng dạy qua cả ngàn năm, bởi những người thông thái tiếng tăm, hoặc qua truyền thống nhiều đời, hoặc qua sách vở ghi chép...mà hãy tin những gì các người thấy, biết rằng đó là đúng và ích lợi cho mình cũng như cho tha nhân, cho đời này và cho mai sau”

Nếu áp dụng đúng kinh Kalama, thì giáo lý đạo Phật cũng không đáng tin vì có nhiều điều mù mờ, rắc rối, mâu thuẫn và không thể áp dụng vào thực tế. Ví dụ giới sát sanh là giới quan trọng nhất của Phật Giáo mà chính Đức Phật cũng không giữ được.

Tin khác với nhận biết, nhận biết khác với giác ngộ thành Phật. Ngay cả hai chữ “thành Phật” là gì, hay đơn giản “Phật” là gì, thì cũng chưa ai định nghĩa được. Tất cả mọi định nghĩa do ý tưởng, văn tự, nghi lễ từ ngàn xưa cho đến nay, theo kinh Kim Cang, Bát Nhã...thì đều là sai hết.

Phật dạy: “Nhược dĩ sắc kiến ngã – Dĩ âm thanh cầu ngã- Thị nhơn hành tà đạo- Bất năng kiến như lai” (Trích kinh Kim Cang).

Ngay cả bốn chữ “chơn không diệu hữu” cũng tự nó là sai rồi, vì nó chỉ là chữ, lời nói và ý tưởng mà thôi. Bởi lẽ bao lâu còn có ý tưởng và lời nói ra thì cũng không có chơn không diệu hữu thật nữa. Mà bao lâu còn diễn đạt chơn không diệu hữu thật thì chắc chắn đó chẳng phải là chơn không diệu hữu đâu.

Ồ “cao siêu thật”, cao siêu đến nỗi nhiều người trọn đời nghiên cứu mà vẫn chưa nhận biết rằng mình chưa hiểu gì cả!!!

Theo Kinh Thánh, Lời Chúa xác định, “Ý tưởng của Đức Chúa Trời chẳng phải ý tưởng của loài người ” Xin đọc tiếp Êsai 55:8-13.

Đức Chúa Trời khác với đức Phật, vì Ngài là Đấng tạo dựng nên vạn vật và nhân loại; còn đức Phật là một con người thọ tạo như chúng ta. Đức Chúa Trời biết, sự hiểu biết của loài người có giới hạn, rất ít ỏi, rất thiếu thốn...so với chân lý hằng hữu, nên tri thức hữu hạn của loài người không thể so sánh với sự toàn tri của Đức Chúa Trời (Êsai 40:12-17). Bộ não của chúng ta được dựng nên trong đầu chúng ta, nó kỳ diệu thật, nhưng nó có hiểu hết thiên kim vạn cổ chi lai chưa?

Chúa đã biết rõ, sự hiểu biết và niềm tin của loài người là rất hạn hẹp, trong lòng tin của họ và cũng khác với Đức Tin mà Ngài muốn ban cho họ để họ nhận biết sự bày tỏ mầu nhiệm về chính Ngài, là Đấng dựng nên vạn hữu hữu hình và vô hình, hữu tình và vô tình.

Vì thế Chúa Jesus dạy Gi 16:12 “12 Ta còn có nhiều chuyện nói với các ngươi nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các ngươi. Và Giăng 14: 1 “Lòng các ngươi chớ hề bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin Ta nữa”.

Con người nhận biết Chúa bởi đức tin và sự soi sáng của Chúa chứ không phải chỉ dựa vào niềm tin và ý tưởng suy luận của mình. Như nhà khoa học Strephan Hawking, dù thông minh đến mấy về vật lý học, nhưng ông không có niềm tin trong tín ngưỡng và nhất là không có Đức Tin trong Chúa, nên ông cũng không tránh khỏi những lời tuyên bố bậy bạ ngoài lãnh vực chuyên môn hạn chế của mình.

Càng sống với Đức Tin, với Lời Chúa trong sự thuần phục Đức Thánh Linh, con dân Chúa càng thoát khỏi những mù mờ sai lạc của ý tưởng nhân loại từ ngàn xưa cho đến nay về sự mầu nhiệm kín giấu trải qua nhiều đời ICo 2:7 7 Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mầu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta.

ICo 14:25 25 "Sự kín giấu trong lòng họ đã tỏ ra; họ bèn sắp mặt xuống đất, thờ lạy Đức Chúa Trời, và nói rằng thật có Đức Chúa Trời ở giữa anh em."

Và Phao lô kết luận: ITi 6:6 6 "Vả, sự tin kính cùng sự thỏa lòng, ấy là mối lợi lớn".

Vậy niềm tin rất khác với đức tin trong lòng tin con người. Chúng ta cần nghĩ lại để sống đẹp Ý Cha trên trời, là Chúa hằng hữu của chúng ta.

Mọi sự tranh cãi có ích khi lòng người đã tiếp nhận đức tin của Chúa, vì mọi sự Chúa làm cho ích lợi trên những người có đức tin và yêu mến Ngài . Vậy đức tin là điều mà sách Hêbơơ chương 11 đã diễn đạt một cách sống động, ngắn gọn đủ cho chúng ta tin, hiểu, kinh nghiệm, bước đi trong tương đối cho đến ngày gặp Chúa mặt đối mặt.

Kính chúc anh chị em vui vẻ mạnh khỏe, khiêm nhu, an hòa và không phải bận tâm về các lời tiên tri đối giả phù du mà đã, đang và sẽ xảy ra một cách trật lất.

Lấy Lời Chúa làm ngọn đèn để bước đi một cách thoả lòng và thoát khỏi mọi mưu chước của quỷ dữ là tốt nhất ở đời này và cho đời đời về sau. Amen.

Huệ Nhật